

piemontèis **ancheu**

MENSIL ÈD POESÌA E 'D COLTURA PIEMONTÈISA – DIRETOR: CAMILLO BRERO

ANN XXII – N. 5 – MAGG 2004 € 2,90 a la còpia – A.A. € 30 (Estero € 60) – sped. in A.P. – 70% – D.C. – D.C.I. – TO

VALTER AGOSTINI

Poeta dij "TEMP ëd la SPERANSA"

An pias arciamé a la memòria le paròle registrà an sla "**Stòria dla Leteratura Piemontèisa**", andoa i l'oma definì ël nòstr VALTER AGOSTINI: "**Poeta dij temp ëd la Speransa!**".

Paròle che a n'arson-o ant ël cheur come na protesta 'd fedeltà ai prinsipi arseivù da la vos e da l'esempi dij "Nòstri Grand", che, andrinta a la "**Fiamma che as dëstissa nen**", viva tra lë splendor dij "Brandé", a n'anlùmino nòstr avnì, vestì 'd Poesìa!

E pròpi adess che Valter Agostini a l'é andàit anans a dì na "**paròla bon-a**" pë'r Noi, i sentoma ël dover ëd dije "**Grassie!**" ëdcò pë'r sò messaggi anciarmant che a l'ha vorsù lassene ant sò liber "**Temp d'Anciarm**".

A l'é pròpi përchè is sentoma anciarmà da sò messaggi, che i sufroma l'aringret ëd Soa dëspartìa ... e i savoma che, da adess a anans, i Lo sentiroma viv andrinta a nòstr cheur, come un neuv trat d'union che a n'è strenzrà andrinta l'ùnica Paròla 'd savor etern che a l'ha nòm: "BIN" !...

Camillo Brero

NOI FÈRVAJE...

Noi soma, ant una stra, tante geirëttes schissà contra l'asfalt, senza përdon, che, bërlusente al sol come fiamëttes, superbament a vivo d'ilusion.

Ma an pressa a ven la grand'oscurità: s'a j'é 'd fiamele a brilo mach an cel, e an tèra, giù, ansima a cola stra, e d'è scur e 'd frisson as cala 'l vel.

Dëstisso ormai la fiamma dle ilusion, a l'é na scarpa bòrgna... un tich leger... a l'é 'l passé dla roa d'un carton... e a casca ant ël fossal l'àtomo alter.

Tante geirëttes, tante, a fan la stra; ma lor a conto, nen, conta mach costa, përchè ch'a l'é la Stòria e as fërma pa: na gèira ant un fossal val nen la sosta.

E la geirëtta, là, cuverta 'd pàuta, a l'ha gnanca un lament: l'é sò destin! (ël destin d'ògni gèira, bassa o àuta, ator útil ma cit d'un Grand Camin).

Ma ti, temp infinì, Liber dla Stòria, quand che 'l sol l'é calà, ant l'ambrunì, ricòrdte dle geirëttes senza glòria ch'a l'han ant un fossal sò pòvr avnì.

Valter Agostini